

च । अस्थिवातजातोपधातुविशेषोऽयं केशः । अस्मात् परवर्त्तिनः । पाशादिशब्दाः केशभूयस्त्ववाचिनः । “बालास्तु तत्पराः पाशो रचना भारउच्चयः । हस्तः पक्षः कलापश्च केशभूयस्त्ववाचकाः” हेमचन्द्रोक्तेः । केशस्तु पिष्टतो जायते यथाह सुश्रुतः “गर्भस्य केशश्मृ-श्लोमास्थिनखदसिरास्त्रायुधमनीरेतःप्रच्यतीनि स्थिराणि पिष्टजानि” “केशाः श्मस्य च लोमानि नखा दन्ताः सिरास्तथा । धमन्यः स्नायवः शुक्रमेतानि पिष्टजानि हि” भावप्र० । तस्य सर्वदा वृद्धिमत्त्वमाह तत्रैव “शरीरे क्षीयमाणेऽपि बद्धेति हाविमौ सदा । स्वभावं प्रकृतिं कृत्वा बलकेशाविति स्थितिः” “चेतनानामधिष्ठानं मनोदेहश्च सेन्द्रियः केशलोमनखाप्यान्तर्मलद्रव्य-शुषैर्विना” तस्योत्पत्तिप्रकारः भावप्र० दर्शितो यथा “ततोऽस्यप्रग्निना पुनः पच्यमानं पद्माहोरात्रात् सार्द्धं दण्डञ्च यावदस्थवेव तिष्ठति । ततः पच्यमानात् तस्मात् स्रवो निर्गच्छति । स च व्यानवायुना प्रेरितः सिरा-भिः मार्गेणागत्याङ्गुलिषु मखाः । तनौ लोमानि च भ-भन्तीति” अत्र लोमस्यास्यात् केशस्यापि तनौ प्ररो-हादस्थिधातुजत्वमुच्यते । एवं गर्भे पठे मासि तस्य लोमस्यास्यात् प्रादुर्भावः “पठे बलस्य वर्षस्य नखलोमं च सम्भवः” या० उक्तेः । जनानां केशवत्त्वे कारणम् शत० ब्राह्मणे उक्तं तद्वाक्यञ्च (केशिन्) यज्जे वक्ष्यते । केशनाशकारणञ्च इन्द्रलुप्रशब्दे दर्शितम् केशकौल्लुहे-तस्य “क्रोधशोकश्चमहतः शरीरोष्मा शिरोगतः । पित्तं च केशान् पचति पलितं तेन जायते” सुश्रुतेनोक्तः “लताप्रतानोद्विधितैः स केशैः” । रघु० “अलक्तकाङ्गानि पदानि पादयोः” “विकीर्णकेशास्तु परेत भूमिषु” कुमा० “केशः काशस्तवकविकाशः” सा० द० “केशेषु चमरीं हन्ति” सि० कौ० । “लुप्तकेशनखश्मस्युः” मनुः “केशश्मस्य धारयतामप्यग्रा भवति सन्तिः” शु० त० दानधर्म० । केशश्मस्य इत्यत्र श्मश्रुशब्दस्य घ्यन्तत्वेऽपि राजद० परनिपातः । तस्य मूलं कर्णां जाहृच् । केशजाहृ तन्मूले न० । अस्य सार्द्धत्वात् उपसर्जनत्वे अतिकेशी सुकेशीत्यादौ स्त्रियां वा ङीप् । केशेषु प्रसितः (तत्परः) कन् । केशक तद्रचनातत्परे लि० । केशकर्मन् न० केशानां कर्म रचनादि । केशानां रचनादि-करणेन संस्काररूपे व्यापारभेदे । “साहं ब्रुवाणा सैरिन्दी कुशला केशकर्मणि” भा० वि० ३५० । २ के

शान्तकर्मरूपे संस्कारभेदे च केशान्तशब्दे विवर्तितः । केशकलाप पु० इत० । केशसमूहे हेमच० । केशकार पु० केशं केशाकारं करोति क-अण् उप० सं० । इच्छुभेदे भावप्र० इच्छुशब्दे यत् कोशकत इति तदशुद्धम् केशकत इत्येव शुद्धम् । केशकारिन् लि० केशं तद्रचनां करोति क-णिनि । केश-रचनाकारके स्त्रियां ङीप् । “निहीनवर्त्तां सैरिन्दीं बीभत्सां केशकारिणीम्” भा० वि० १४५० । केशकौट पु० इत० । यूकार्थे १ केशकीटे । (उक्तुण) श-ब्दचि० । तत्रैतत् “अहं पि वज्रवक्त्राणि वज्रकृदाणि मूर्-क्षिणि । कपाटकुक्षिकोपेन नृणां विद्यादहं पिकाम्” सुश्रुतोक्तः । केशच कीटश्च इ० । २ केशे कीटे च । “के-शकीटावपचञ्च पदा सृष्टृश्च कामतः” मनुः [त्रिका० केशगर्भं (क) पु० केशः गर्भेऽस्य वा कप् । कशरीरूपे पदार्थे केशग्रह पु० इत० । १ बलात्कारेण कचग्रहणे सुरतक्रीडाङ्गे २ तदग्रहणे च । “केशग्रहान् प्रहारांश्च शिरस्येतान् वियर्जयेत्” मनुः “कोमेन केशग्रहणप्रहारौ शिर-सि वर्जयेत् कोपनिमित्तत्वादात्मनः परस्य च प्रति-षेधः । अतएव सुरतसमये कामिनीकेशग्रहणानिषेधः” कुल्लू० । “रतेषु केशग्रहाः” कादम्बरी “सुरतेषु नतु युद्धेषु इत्यर्थः । कचग्रहादयोऽप्यत्र । ल्युट् केशग्रहण-मप्यत्र न० । “शम्भोः केशग्रहणमकरोत्” मेघदूतम् । केशग्राहम् अव्य० । केशान् गृहीत्वा “स्नाङ्गेऽभ्रुवं” पा० ग्रह-णसुल् उप० सं० । केशान् गृहीत्वेत्यर्थे येन विना न जीवनं तदभ्रुवं तद्विद्धे इत्यर्थः । केशं विनापि जीवनस्य सम्भवात् तस्याभ्रुवत्वात् स्नाङ्गत्वाच्च तत्र णमुल् । केशघ्न न० केशान् हन्ति ह्न-हेत्वादौ टक् । इन्द्रलुप्रकरणे (टाक) हेमच० इन्द्रलुप्रशब्दे ८५० पृ० विवर्तितः । केशच्छिद्रु लि० केशान् छिनत्ति छिद्र-क्लिप् इत० । १ केशच्छे-दको शनापिते पु० शब्दमा० क । केशच्छिद्रोऽप्यत्र केशट पु० केशेषु केशान् वा अटति अट-अच् शक० (उक्तुण) १ मत्कुण २ विष्णौ ३ छागे च भेदि० । ४ भ्रात-रि शब्दर० । ५ कामदेवस्य शोषणाख्य वाये विशः । ६ शोभकटञ्च (शोना) त्रिका० । केशधर लि० केशान् धरति धृ-अच् । १ केशयपनाकर्त्तरि वत्प्राये २ देशभेदे पु० ब० व० । स च देशः वृ० सं० कूर्मविभागे उत्तरस्यामुक्तः । “केशधरचिपिटनासिक दासेरक वाटशरधानाः”